

Descurajarea nu e bună

Descurajarea nu e bună,
Acei ce-au fost descurajați,
Nu s-au luptat lupta cea bună,
Așa ca-ntîii noștri frați.
Ei s-au temut de "izabele"
Și de "ahabii" din popor,
De-acei ce vin ca să ne-nșele
Cu pumnul amenințător.

Cor:1

Acei fricoși rămîn afară
Cînd Domnul nostru va veni,
Descurajarea nu e bună,
Dar cei viteji vor birui.
Nu-ți căuta în stîncă scutul,
În ascunzișul cel ciudat,
Căci Domnu-l strigă pe Ilie,
Din peșteră El l-a chemat.

Ridică-te și stai pe munte,
Susurul blînd te cheamă iar.
Nu dispera,nu te ascunde,
Căci biruința e prin har.
Alungă duhul de-ntristare
Și nu mai fi descurajat.
Privește sus,mai ai răbdare,
Și luptă-te neîncetat.

Cor 2:

Căci iată Domnul nostru vine
Cu răsplătiri Dumnezeiești.
Tu credinciosule fii gata
Din mîna Lui să le primești.
Acel ce dă 'napoi pe cale,
Sau stă pe loc descurajat,
Nu va ajunge la cunună
Cu-aceia care s-au luptat.

Încă puțin aveți răbdare
Voi frați,surori,descurajați,
Căci după multă întristare
Noi iarăși vom fi mîngîiați.

Co3 3:

Noi nu sîntem sortiți pieirii,
Avem un Dumnezeu slăvit.
Cu El pe calea mîntuirii
Vom merge pînă la sfîrșit.

Amin